



## ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRASTAVĚ



### BLUDIŠTĚ



Vybraní žáci 8.ročníku naší školy se v úterý 11.10.2016 účastnili televizního natáčení vědomostně-sportovní soutěže Bludiště. Čtyři žáci - Jan Mizera (kapitán), Michaela Šťastná, Tereza Richterová a Lenka Jelínková vytvořili soutěžní družstvo. Ostatní byli v publiku. Soutěžící do družstva jsme vybírali dle jejich dovedností tak, aby náš tým byl co nejlepší. Honza byl vhodným kandidátem pro sportovní disciplínu, Míša na vědomostní disciplínu a Terka s Lenkou jsou všestranně zaměřené. Soutěž pro nás byla obrovskou výzvou a na natáčení jsme se moc těšili. Ale zároveň jsme věděli, že bude náročná.

Samotnému natáčení předcházely přípravy, kdy jsme museli vymyslet jméno našeho týmu, pokřik a především vizitku školy, při které se představuje nejen škola, ale i soutěžní tým. Vizitka je důležitá i kvůli sympatiím diváků u televize. Rozhodujícím mezníkem bylo, když jsme se shodli, že výchozím tématem pro nás bude logo školy – puzzle. Od té doby se veškeré přípravy soustředily právě tímto směrem. Náš soutěžní tým jsme pojmenovali „Puclicí“, vymysleli jsme pokřik a vyrobili potřebné díly puzzle. Šikovná maminka A.Röbischové nám ušila krásného „puclika“ pro štěstí. Do role moderátora, který vizitku komentuje, jsme obsadili Pavla Henzla. A tato volba byla výhrou, protože Pavel je nejen velmi vtipný, ale také vynikající básník. Svou básničkou náš tým bravurně představil.

A pak nám již zbývalo překonat dlouhou vzdálenost mezi Chrastavou a Ostravou a ocitnout se v samotném natáčecím studiu České televize. Na úvod musím podotknout, že celý štáb soutěže byl velmi milý, ochotný a vstřícný. A právě i díky němu probíhalo celé natáčení v příjemné a pohodové atmosféře. Pro všechny to byl nezapomenutelný zážitek, ale i cenná zkušenost. Bylo skvělé sledovat, jak vzniká televizní pořad. Jak jeden záběr, který v televizi trvá sotva pár vteřin, se ve skutečnosti natáčí několikrát dokola. Jak kameramani jsou seřaní a kolik techniky je zapotřebí. A především kolik lidí se podílí na vzniku jednoho soutěžního dílu. Myslím si, že všichni jsme byli hrdí na to, že tam jsme.

Především na družstvo padla nervozita po zjištění, kdo je jejich soupeřem. Proti nám se postavila Základní škola Mořkov od Nového Jičína. Než jsme se stihli pořádně rozkoukat, už se natáčela první disciplína – laser, po které jsme o 1 bod prohrávali. A pak vše mělo rychlý spád. Následovala první sportovní soutěž, kde náš kapitán Honza jednoznačně vyhrál. Vítězství nám zajistilo výběr témat pro vědomostní otázky. Zde si byla velmi jistá Tereza, která jakožto rybářka neomylně odpověděla na první otázku. U druhé otázky týkající se cyklistiky jsme se zlehka zapotíli, ale znovu odpověděli správně. Bohužel pro nás i soupeř nechyboval, takže skóre bylo v jeho prospěch stále o 1 bod. Soutěž pokračovala náročnou lanovou dráhou. I přes drobný pád jsme zde soupeře o 1 bod porazili, a tudíž skóre dorovnali. Po krátké přestávce přišel čas na soutěž pro učitele. Tentokrát pohltila nervozita mě, a to bylo důvodem mého neúspěchu. Naštěstí i soupeř chyboval, takže vše bylo stále nerozhodné. Bodový rozdíl se nezměnil ani po kvízových otázkách, a tak bylo jasné, že rozhodne závěrečná disciplína, která je ohodnocena 15 body. V této části hry každé družstvo na základě získaných bodů obdrží indicie, podle kterých uhadne hádanku, v našem případě známou osobnost. A právě v tu chvíli nebylo štěstí na naší straně a soupeř byl rychlejší a zvítězil.

Nevidí!!! Naši školu i město Chrastava jsme reprezentovali výborně a nemáme se za co stydět. Byl to krásný a nezapomenutelný zážitek. Děkuji našemu soutěžícímu družstvu, děkuji i dětem v publiku. Všichni byli úžasní!!! A dále děkuji panu řediteli školy A.Trpišovskému a panu starostovi M.Canovovi za to, že nám umožnili tento zážitek prožít. Děkuji i kolegyním M. Mězlové za pomoc s přípravou a organizací a H. Šťastné za fotografickou dokumentaci.

S prázdnou jsme neodjeli. Kromě zážitků si soutěžící odvezli památková trička a díky úspěšnému tygrímu skoku Pavla Henzla jsme vybojovali žlutého plyšového bludištěčka, na kterého jsme patřičně hrdí.

Soutěžní díl Bludiště s námi se bude v televizi na stanici Děčko vysílat v sobotu 19.11.2016 od 11:30. Určitě se všichni divíte a budeme moc rádi, když nám po odvysílání na internetových stránkách Děčka pošlete svůj hlas sympatie. Třeba můžeme ještě něco zajímavého vyhrát.

Děkujeme

Mgr. Petra Burešová (třídní učitelka 8.A)



#### Bludiště pohledem žáků 8.B

„Kdo nezabloudí v Bludišti, ten se ani ve světě neztratí.“ Takhle zní heslo celého pořadu Bludiště. Ale proč bludiště? Já tu žádný labyrint nevidím.....

V úterý 11.10.2016 se žáci 8.A a 8.B účastnili soutěže Bludiště v Ostravě. Vše začalo ráno, kdy stačilo udělat pár kroků a přijít k autobusu. Věděli jsme, že jsme tvrdí soupeři a máme sportovního ducha. Naši čtyři soutěžící museli projít velmi náročnými disciplínami. I když si vedli velice dobře, nakonec prohráli. Ale je to zážitek do konce života.

A co bludiště? Nebyl to labyrint, ale spleť psychických a fyzických úkolů.

#### Bludiště pohledem Michaely Šťastné (8.A)

Zdravím všechny čtenáře,

chci Vás informovat o televizní soutěži Bludiště. V soutěži jsme reprezentovali nejen naši školu, ale i celou Chrastavu. Bylo to velmi zajímavé a získali jsme novou, úžasnou zkušenost. Snažili jsme se zvítězit, zapojili jsme co nejvíce mozkových závitů, ale bohužel jsme nevyhráli. Protihráči byli rychlejší.

Chceme poděkovat našim spolužákům, kteří nás osobně podporovali v publiku, učitelům, zejména paní učitelce Burešové, za pevné nervy a přihlášení do soutěže a i dalším obyvatelům Chrastavy, kteří nám fandili z domovů a ze školy.

Pokud chcete vidět celý průběh naší soutěže, dívejte se 19.11. v 11:30 na televizní kanál ČT D. Budeme velmi rádi za podporu našeho družstva na internetových stránkách Bludiště, kde můžete hlasovat, že jsme Vám byli sympatičtí.

Snad se naskytne znova tato šance na podporování naší školy a Chrastavy.

Děkujeme panu řediteli a panu starostovi za finanční podporu, protože bez ní by naše účast v ostravském televizním studiu nebylo možné uskutečnit. Tentokrát jsme sice nepostoupili, ale věříme, že příště už tomu bude jinak.

#### Bludiště pohledem učitele

Když se podívám zpět, jak to vůbec všechno vzniklo, musím přiznat, že za to mohu já. Jednou o víkendu, jsem se doma se svými dětmi na Bludiště dívala. A protože i já jsem kdysi bývala fanouškem tohoto pořadu, v legraci jsem se ve své třídě 8.A zmíni-





la, že by bylo fajn se přihlásit. To jsem netušila, jak se této myšlenky děti chytanou. Trvalo mi asi půl roku, než jsem přihlášku vyplnila a po souhlasu pana ředitele školy odeslala. Na internetových stránkách pořadu bylo uvedeno, že vzhledem k velkému zájmu o účast mají být všichni trpěliví. Myslela jsem si, že na nás ani řada nepřijde. Že moji žáci vyjdou naší školu dříve, než se nám z pořadu ozvou.

Přihlášku jsem odeslala na konci června školního roku 2015/2016. O to větší šok byl, když mi na konci srpna volala paní produkční, že v říjnu máme přijet. Myslím si, že nečekaný šok to byl i pro pana ředitele. Když jsme oba dva zprávu tzv. „rozdechali“, začaly okamžitě přípravy na soutěž. Času nebylo moc a před námi vize reprezentace školy, ale i celé Chrastavy.

Obrovskou radost z účasti v soutěži měly děti. Bylo vtipné je pozorovat a poslouchat, jak sní o svých minutách slávy. A musím říct, že právě jejich energie a nadhled nad věcí, pro mě byly obrovskou motivací a chutí do příprav na soutěž. Když jsem viděla, s jakým odhodláním se připravují, moc jsem si přála, aby jejich odměnou bylo vítězství.

Bohužel štěstí nám nepřálo a zvítězil soupeř.

Do teď vidím to zklamání v jejich očích, když moderátor pořadu oznámil, že soupeř na závěrečnou hádanku odpověděl správně. Bylo mi to strašně líto, především kvůli nim. Kvůli jejich snaze a motivaci.

Přesto je chci moc pochválit. Byli skvělí!!! A doufám, že to pro ně byl krásný zážitek. Já jsem si vše užila a svého bláznivého nápadu nelituji.

Mgr. Petra Burešová

## Výměnný pobyt žáků z Eichstättu

V týdnu od 17. do 21. října proběhl další výměnný pobyt dětí ze školy v partnerském městě Eichstätt. Výměnné pobyty pořádáme každý druhý školní rok už od roku 2002. Tentokrát se zúčastnili žáci z 8. a 9. ročníku. Přijelo k nám 13 dětí, které doprovázeli ředitel školy, paní učitelka a Ingo Schön. Připravili jsme pro ně jako obvykle prohlídku našeho města v doprovodu paní Cinibulkové a také výlety do okolí, aby poznali, co je tu zajímavé. Většina z nich byla v České republice poprvé. V rámci pobytu navštívili zoologickou zahradu v Liberci, IQ Landii, vychutnali si jízdu lanovkou na Ještěd. Největší zážitky ale měli z našich společných aktivit, jako byly bobová dráha, bazén a lezecká stěna. První kontakty vypadaly trochu rozpačitě a nervózně, ale už druhý den během společného odpoledne plného her a soutěží v sále CVA začali všichni bez problémů komunikovat a ve čtvrtek si užili zbytek odpoledne podle svého v Liberci. Německé děti si také prohlédly naši školu a zúčastnily se vyučování ve třídách, aby porovnaly, v čem je naše škola stejná a v čem se od jejich školy liší.

Rodiny našich žáků se o své hosty perfektně staraly, takže všichni účastníci odjížděli spokojení. Mnozí by u nás rádi ještě pár dnů zůstali.

A jak vidí pobyt naše děti? Napsaly o tom žákyně VIII. B L. Jelínková, V. Jandovská, K. Partlová a K. Schmidtová:

„V pondělí 17.10. přijeli žáci z Eichstättu do Chrastavy. Všichni byli nejistí, nevěděli, co mají od toho druhého očekávat. Postupem času jsme se ale lépe poznávali, protože jsme spolu strávili spoustu času. Užili jsme si i hodně legrace a navzájem se učili nová slovíčka.

Nejvíce se nám líbila bobová dráha a bazén. Když nastal čas odjezdu, všichni byli smutní, ale projevili se jejich smysl pro humor a při společném fotografování jsme dosyta zasmáli. Jakmile Němci nastoupili do autobusu, přimáčklí se na zadní sklo a zuřivě nám mávali. Myslíme si, že žáky z Eichstättu můžeme nazývat svými kamarády. Těšíme se, až se s nimi znovu uvidíme na jaře u nich v Eichstättu.“



## DRAKIÁDA

V úterý 18. října jako zázrakem počasí ukázalo i lepší tvář, než doposud. Konečně se uskutečnila Drakiáda pro prvňáčky a druháčky. Příjemný pohled nastal na kopec u sv. Jána, kde čekalo mnoho rodičů s dětmi. Do oblak se vznoslo téměř 40 draků. Drakiádu zahájila prohlídka draků. Společně jsme si pohráli, vyrobili drakoví papírový ocas a zazpívali jsme si dračí hymnu. Dobrá nálada nás provázela po celou dobu. Sladkou tečkou jsme se všichni odměnili. Zvláštní odměna patřila ručně vyrobeným drakům.

Třídní učitelky 1. a 2. tříd

## Třídní výlet 5.A

Kalendář ukazuje sobotu 15. října, ale na autobusovém nádraží se schází několik nadšených páťáků, kteří s chutí vymění vyhrátou postel a pohodlí domova za pár hodin plných zážitků a dobrodružství.

Nasedáme společně do autobusu a míříme do Vítkova. U zdejší školy se k nám ještě připojuje jedna nadšenkyň a náš pěší výlet může začít. Nejprve zavítáme k místnímu kostelu. Zde startujeme naši celodenní hru o lístečky. Zakázaná slůvka ano a ne rychle odebírají obdržené lístečky, a tak je třeba dávat si pozor na jazyk. Kolem kostela leží mnoho kaštanů, které postupně mizí v dětských batohách. Jejich váha se rychle zvyšuje, což však nikomu nevádí. S tímto pokladem vytrvale stoupáme na Výhledy. Nikdo neprotestuje a všichni už se těší na dřevěnou pozorovatelnu. Zde nás čeká zasloužená svačina a pak objevujeme opět hnědé poklady ukryté v listí, a tak mnozí ještě plní svá zavazadla.

Naštěstí si teď můžeme sestupem na louku trochu odpočinout. Jen co se dostaneme z lesa, zahazujeme batohy a využíváme posekané trávy k válení sudů. Daleko před námi vidíme Lysý vrch s větrnými elektrárnami, ale ani poměrně velké převýšení nás nemůže odradit. Cestou se ještě rozhledneme ze dvou posedů, nafotíme krásné fotky na památku a už stojíme pod větráky. O chvíli později nás uprostřed louky překvapí starý rozbitý klavír, který musíme hned vyzkoušet.

Ani déšť, jenž nás zastihne v lese směrem na Vysokou, nám náladu nezkaží. Na farmě ukončujeme naši lístečkovou hru, vyhláujeme vítěze (Dane, gratulujeme!) a skluzem po mokré silnici směřujeme zpět do Chrastavy.

I když nás napoprve nebylo mnoho, užili jsme si spoustu legrace a zábavy. Určitě bude na co vzpomínat a v hlavách už se rodí plány na naši další společnou akci.

(K.Kašková)



## Naučná a prožitková stezka

„Hravé putování ještědským lesem, když smích si odsud nesem“

První výjezdní družinový výlet letošního školního roku patřil nedalekému Ještědskému hřbetu. Tras a cílů je tu nepřeberné množství, nám se zalíbily naučné stezky. Vybrali jsme NS, která nám byla sympatická svým vznikem: Stezku, určenou především pro dětské návštěvníky, zpestřili její tvůrci (žáci a paní učitelky ZŠ Křižanská) pestrými malůvkami a nejrůznějšími hejblátky na hraní ze dřeva, které vás seznámí se životem lesa. Při tvorbě stezky autoři spojili nápaditost a výtvarný um s nadšením pro přírodu a hravost. Stezka by měla být v budoucnu rozšiřována, mělo by přibývat nejrůznější dřevěné nářadí a prolézačky, aby zde vznikla jakási tělocvična v přírodě.

Nechali jsme se vyvést objednaným autobusem pod Ještěd na rozcestník turistických tras Tetřeví sedlo na Výpřeži. Než jsme vyrazili na cestu, připomněli jsme si „Kodex turistů“ a ukázali jakou značku budeme v lese sledovat.

Celou cestu do Ostašova nás vedla zelená naučná trasa se 13 interaktivními tabulemi, kde jsme měli možnost například zvědět: kde hnízdí ptáci, komu patří pestrá barevná křídla, čím se živí divočák, které houby sbírat, co tu kvete, co vyrostlo ze semenáčků a mnoho dalšího...

Po svačině na rozcestníku Černá hora nás čekala vyhlídka na Ptačích kamenech, zapamatování zvířat nebo zpěstření v podobě básničky o lesní studánce. Poté pochod loukou, proplétání mezi domy k nádraží a konečně přestup v Liberci na náš chrastavský spoj.

Stezka si právem přivlastňuje přídavná jména zážitková a prožitková, jelikož nám některé děti tím vnímáním z Liberce do Chrastavy usnuly. Máme v plánu dětem a paním učitelkám z ostašovské školy aspoň nakreslit pár obrázků z výletu a poděkovat za realizaci tohoto projektu a třeba se jejich snahou do budoucna i inspirovat....

Poslední poděkování patří ještě mamince Jitce Ubry za doprovod a pomoc s dětmi.

Marie Hájková, Jitka Ubry, Helena Šťastná





## Učitelé ZŠ Chrastava na akci Přeběhni nemoc

Že i učitelé základní školy sportem žijí, dokázali tentokrát J. Chrásková, D. Pustková, J. Suchá, E. Smrčková a T. Jerje v neděli 9. října, když se postavili na startovní čáru charitativního závodu Přeběhni nemoc. Start a cíl běhu byl na Benešově náměstí. Závod provedl běžec Liberec na 3, 6 nebo 10 km tratí. Hlavním důvodem, proč se do běhu přihlásili, bylo podpořit tři rodiny onkologicky nemocných dětí, neboť veškeré startovné ze závodu bylo věnováno právě jim. I přes chladné a nepříznivé počasí svedli všichni zúčastnění učitelé boje s ostatními o nejlepší časy, a že se není za co stydět, dokazují dvě místa na bedně vítězů na 3 a 10 km tratí. Velkou radost nám udělali i žáci z naší školy, kteří se také nebáli startovat a možná budou do budoucna inspirováni pro své spolužáky, protože pohybu není nikdy dost.



Tým běžců závodu Přeběhni nemoc

## Coca-Cola Cup 2016-17

fotbalový turnaj druhého stupně základních škol  
kvalifikační kolo – (3. 10. 2016)

Pro letošní ročník fotbalového turnaje Coca-Cola Cup jsme byli zařazeni již do kvalifikačního kola. V tomto kole jsme měli jediného soupeře, a to ZŠ Lidická z Hrádku nad Nisou. Jako pořadatel kvalifikačního utkání byla vylosována naše škola, a tak první starostí bylo sehnat odpovídající hřiště. Zde je potřeba poděkovat za ochotu a přístup členům fotbalového oddílu, především patří poděkování M. Rozmajzloví a S. Jůvovi.

Do zápasu jsme nastoupili sice odhodlaně, ale s myšlenkou jasně výhry. To byl však kámen úrazu. Než si kluci zvykli na rozestavení a na své úlohy na hřišti, prohrávali jsme 0 : 1. Hra byla hodně nervózní, a tak se kazilo více přihrávek, než by člověk čekal. Naštěstí se časem kluci zklidnili. Především tím, že jsme si začali vypracovávat šance, a byla jen otázka času, kdy se nám podaří dát gól. Zhruba po čtvrt hodině jsme dali dva spleené góly a nálada i chuť si zahrát se rapidně zvedly. Do poločasu jsme dali ještě jeden gól. V druhém poločase jsme přidali ještě jeden gól a zápas jsme vyhráli 4 : 1. Vítězstvím jsme postoupili do Okresního kola turnaje, které se bude hrát na přelomu října a listopadu. Držte nám palce, abychom mohli postoupit do jarních kol turnaje.



## Svátek zvířat ve 3.A

Každoročně si 4. října připomínáme svátek zvířátek. Dozvěděli jsme se, že roku 1226 4.10. zemřel františkánský mnich Sv. František z Assisi, který pečoval o opuštěná, nemocná a týraná zvířata. Právě proto se na tento den stanovil Mezinárodní den zvířat. V letošním roce jsme se zaměřili na naše domácí zvířecí kamarády.

Ve škole jsme se sešli v hojném počtu. Zavítali mezi nás naši mazlíčci. Zebříčky nás potěšily cirkusovým vystoupením, želva nádherná svými plaveckými schopnostmi, andulka svým klidem, křečkovi se zvětšily tváře pamlskami, králíček, morčátko a pískomil nás pomazlili svým heboučkým kožíškem, rybička nás pozorovala přes sklo sklenice, šneček nás lákal na svou okurku a kuřátko velikosti malé slepičky překvapilo velkou poslušností.

Během dopoledního projektu jsme se o zvířátkách dozvěděli informace z přinesených odborných knížek, které jsme ve skupinách zpracovali a vytvořili stručný přehled. Uvědomili jsme si, že naše zvířecí kamarády máme hodně rádi a je třeba o ně denně pečovat.

Děti si zaslouží velkou pochvalu za dopolední pracovní nasazení a ohleduplnost ke svým mazlíčkům.

J. Řeháková



## Den s mazlíčky ve IV. A

František z Assisi byl mnich, který se staral o nemocná, týraná a opuštěná zvířata. Vzpomínkou na něj se každoročně 4. října slaví Den zvířat. Tyto informace se děti ze IV. A dověděly, když společně vyřešily šifru v rámci projektového dne, který byl věnován zvířatům.

Celé školní dopoledne děti řešily „zvířecí“ úkoly, ať už se jednalo o český jazyk, matematiku, přírodovědu nebo výtvarnou výchovu. Na práci dětí dohlíželi jejich mazlíčci: kocourek Filip, želvák Karel, králik Miša, pískomil Benji, křeček Pěťa a morče Anča. Ti mohli být na práci svých páničků pyšní, zvláště když se od nich o sobě dozvěděly spoustu zajímavých informací.

Děti se všech úkolů zhostily na jedničku a jejich mazlíčky můžeme ujistit, že jsou v dobrých rukou.

VI. Kollmannová





## Zpráva číslo 12 aneb Konec dobrý všechno dobré

V prvním říjnovém týdnu pořádáme každoročně pro žáky 9. tříd tradiční zájezd do Prahy a Lidic. Bylo tomu tak i letos.

Cesta nezačínala zrovna optimisticky. 4. října ráno z ocelové oblohy padaly proudy vody a rtuť teploměru se pohybovala kolem 6 stupňů nad nulou. V Praze ale déšť přestal a nálada se hned zlepšila.

Naším prvním cílem byl chrám Cyrila a Metoděje, místo úkrytu a posledního boje československých parašutistů, kteří spáchali atentát na R. Heydricha. Čtyřicetiminutový hraný film, který věrně zachycuje atmosféru v protektorátu, sledovali žáci se zájmem. V kryptě kostela pak pozorně naslouchali výkladu průvodce.

Dalším naším cílem byly Lidice, obec vypálená fašisty v červnu 1942. Tak jako v minulých letech zaujala žáky netradiční filmová projekce a v expozici výpovědi lidických žen a dětí.

Zájezd jsme zakončili návštěvou Mělníka. Pohled na soutok Labe a Vltavy a v dále na horu Říp musel potěšit každého citově založeného žáka.

Co říci na závěr? Letos jsme zájezd do Prahy a Lidic pořádali už podvanácté. Potěšilo nás, že v chrámu Cyrila a Metoděje byl vstup pro žáky zdarma, naopak v Lidicích zdražili vstupné o 12 %. Počasí nám sice zpočátku nepřálo, ale odpolední program jsme už absolvovali za polojasného počasí.

V. Řehořek

V hodinách českého jazyka se žáci pokusili literárně zpracovat silné zážitky z této exkurze. Dokázali, že mají nejen cit pro slovo, ale i úctu ke své zemi a její historii.

Hana Šnýdlová

Lidice

Lidice vyrostly kolem malého potůčku, který byl přehrazen tak, že vznikl rybník, na nějž je radost pohledět. Je to ideální místo k založení vesnice. Potok v klidu roztočí i nemalé mlýnské kolo. Pro lidi je krajina přesně tak malebná a tak příhodná, jak má být... Rok 1942... Krutý osud... Dnes, když procházíme těmito místy, můžeme si jen představovat, kde stál kostel, škola, statek, domy... Zalije vás úzkost. Padne vám do očí stará hrušeň. Každému, kdo ochutná její plody, okamžitě zhožknou v ústech, krev mužů, žen i dětí se nelitostně rozlévá po jazyku. I příroda cítí onen zločin. Vyskytuje se tu ohromné množství vran a havranů, veselé ptačí zpěv se neozývá...

Jiří Bek, 9. B

Češi – náš národ

Jsme malý národ. Plný rozdílů mezi lidmi... Procházeli jsme dobami šťastnými, dobrými i hrůznými... V době, kdy už se vše zdálo ztracené, v roce 1942, zažehli čeští speciálně vycvičení vojáci z Anglie jiskřičku naděje pro náš národ. Atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha... Byl to velký čin! O to větší byl trest.

Vše dobré má v sobě cosi zlého. Nechutný hon na atentátníky, jejich rodinné příslušníky, na jejich přátele, na národní hrdiny! Zrada Karla Čurdy... Vypálení Lidic...

A vše jsme překonali! A žijeme dál! Malý velký stát v srdci Evropy!

Filip Cesar, 9. B

Chrastava? Lidice?

Každý z nás si může sáhnout do svědomí, přemýšlet o událostech roku 1942, zamyslet se, kombinovat... Představte si, že tam, kde se nachází Chrastava, by byl jen park, pomník a pamětní tabulky, jinak pusto, prázdnost... Každý Čech by měl navštívit Lidice alespoň jednou a uctít onu památku nevinných obětí kruté německé pomsty...

Lidice byly vypáleny na základě domněnky a krvelačné teorie o lidské nadřazenosti... Může se něco podobného stát i dnes? Můžeme si být něčím jisti?

Alexandra Janků, 9. B

Atentát, Lidice

...Když jsem stál na místech, kde stáli a bojovali naši vojáci, říkal jsem si: Já jsem tady a oni zde byli taky. To je pocit!... Cítil jsem úzkost i hrůzu... Na tomto místě padli velcí čeští hrdinové...

Štěpán Tauchman, 9. B

## Všichni spolu

V pátek 23. září 2016 se všechny tři třídy prvňáčků vyprázdnily už po první vyučovací hodině. Odebrali jsme se společně do tělocvičny na naši první společnou akci. Za tři týdny ve škole už se děti naučily něco nového, proto si v soutěžích družstev mohly porovnat své dovednosti.

Jednotlivé třídní kolektivní se prezentovaly společnou písní či básní. Potom se již soutěžilo. Hledala se první známá písmenka, kreslily se obrázky od počátečního písmene, počítaly se obrázky nebo kamarádi a určovaly geometrické tvary. Děti si také zaspportovaly.

Volné chvíle jsme využili k tanci na písničky.

Po posledním úkolu - skládání puzzle jsme mohli všechny své svěřence pochválit nejen za šikovnost, nadšení a týmového ducha při soutěžích, ale také za pěkné chování po celou dobu akce. Doufáme, že si děti kromě pamětního listu, hračky a sladkosti odnesly také radostný zážitek.

Spokojené paní učitelky: Bláhová Henzlová Živnuštková

## Známe naše město?

Ve středu 19. října jsme se opět vypravili zažít prvouku trochu jinak. Téma našeho projektu nás zvedlo ze židliček a my se vypravili do centra našeho městečka. První krůčky nás přivedly do infocentra, kde nás již čekala p. Sehnoutková, která se nám po celou dobu aktivně věnovala.

Na začátku jsme měli několik dotazů týkajících se dění v našem městě, které naši průvodkyně inspirovaly k zajímavému povídání. Děti se dozvěděly informace o současnosti i minulosti.

Prošli jsme galerií i muzeem a povídání i ukázky nás velice zaujaly. V poslední části naší návštěvy byl kvíz, kterým jsme zjistili, zda jsme opravdu důležité poznatky prožili a lépe si je zapamatovali. Výsledky testu dopadly na výbornou a my jsme byli velice spokojeni.

Naše průvodkyně nešetřila chválou našich žáčků za jejich aktivitu, pozornost i poslušnost. My jsme vděční za čas, který nám věnovala a hodně zajímavostí předala. Potleskem i poděkováním jsme odměnili p. Sehnoutkovu a s obrázky i odměnami se vypravili zpátky do lavic.

V příštích hodinách prvouky budeme v našem projektu pokračovat, abychom se o Chrastavě dozvěděli co nejvíce. Těšíme se na další zážitky.

J. Řeháková



## ČTVRŤÁCI V LIBERECKÉ KNIHOVNĚ

První letošní výjezd naší třídy IV. A směřoval do Krajské vědecké knihovny v Liberci. Pracovníci dětského oddělení zde nabízejí mnoho programů zaměřených na čtenářskou gramotnost. Vybrali jsme si jeden z nich s názvem Danda má hlad aneb Masožravky.

V úvodu si děti pomocí návodných otázek paní lektorky samy přišly na to, co je beletrie a co naučná literatura a jaký je mezi nimi rozdíl. Pak už se seznámily s knížkou Ivony Březinové Danda má hlad. Knížku děti chvíli četly samy, chvíli poslouchaly paní lektorku. Naši čtenáři museli být pozorní, protože z četby čerpali informace, které dál zpracovávali. Nakonec dostali naučný text o masožravých rostlinách, který museli číst velmi pomalu a pečlivě a do kterého si zaznamenávali své poznatky. To byla činnost velmi náročná, ale naše děti se jí zhostily tak dobře, že za ni byly pochválené jako nejlepší třída, která se tohoto programu zúčastnila.

Byla jsem na svou třídu pyšná.

VI. Kollmannová

